

El Primer Ball

Ja no entenc el que em deies,
El primer ball m'estimaves era el que em feies creure
Ara ploro i quan esotic no em sustent les meves lletres
Un disc, una nova etapa, lluna plera et prometo, diga'm el que pesses.

L'últim cop et vaig mirar i et deia: ets la nera dels meus ulls
Ara que marxés em deixes un món robust.
I diga'm que hauria passat si encara fàssim 2, els dos junts.

L'únic que em fa mal es pensar en tu
L'únic que em calma es crear el meu futur,
Escriure lletres dia i nit amb el Brüh.

Quan plorava no sabia què fer,
El nostre primer ball va ser al mes de Genes.
Tu teries fred i jo et regalava un Coupe Diem.
Ara he acabat a un bus tirat,
T'hauré de buscar encara que sigui amb el cor trencat.

Ara simplement em mantenc de peu,
els tesses són núvols; núvols que et regalava amb la meua veu.
Em vaig enamorar del cel de París, m'he adonat que ho vaig fer malament.
Ara que el temps a passat, vull pensar en el d'abans,
però no puc per que tinc el cor trencat
Només se m'ajunta quan ella respira i està al meu costat.

Ara que el temps ha passat, vull veure't un últim cop,
vull tenir dos fills i explicar-los que acabareu tenint un disc d'or,
vull explicar-los que va ser del nostre amor,
vull explicar-los que tot va acabar com un incendi a un bosc.

Quan plorava no sabia què fer,
el nostre primer ball va ser al mes de Genes.
Tu tenies fred jo et vaig regalar un Caspe Diem.
Ara he acabat a un bus tirat,
l'hauré de buscar encara que sigui amb el cor trencat.

No us dec un sol cèntim per que no he crescut amb vosaltres,
no he vist que els seus fills haguin perdut el nord i ara vaig tot.
Per que tinc el cor trencat i només se m'ajusta quan ella respira i està al meu costat.
Podia guardar la partida però ha mogut la reina i m'ha fet escac i mat.

Diga'm què passaria si ens trobem per casualitat al tren,
ens saludarem o passarem com si res,
plorarem o recordarem el que vam fer...
tot el que vam voler,
tot el que vam plorar,
tot el que vam passar,
tant lluny com vàrem arribar.

Per últim et voldria dir:

Tant de bo estiguis amb mi abans de pujar al speech,
tant de bo estiguis amb mi quan vingui la fi,
tant de bo estiguis orgullosa de mi,
necessitareu el teu bona nit per poder dormir.

No et guardo rescos excusa que m'hagis fet mal,
t'estimo com sempre i per sempre que et quedi clar.
Em varen dir que si estimes ha de ser vesitat,
i amb tu mai canviarà.

Final pero a París amb el Sito i amb el Pau,
tercers l'estudi amb el prodeuc i en Klauus,
i en la tose pista l'Hebron no pot fallar,
la Maria es pura màgia quan m'ha de consolar,
des de Barcelona a la costa som tots gemmans.
Gracies a la gest per apaxarme quan he plorat,
el Brüh a la guitarrona ningú l'igualar,
el Jan, Sants, la Besta i la Parris, l'Hector la família i tots els Lils,
Podria seguir i no acabar mai,
Podria dir el teu nom però ve never slide.
Que os quedi clares les intencions que hi han,
perquè Lils som tots,
tots els que m'han marcat.